

berne paa, hvor urigtigt det er at bestatte saadanne smaa Forsikringer; thi det maa, hvor principstrengt det end er, dog modtage alle Forsikringer under 200 Rd.; det finder selv, at det vilde være altfor ublu at tage Stempelafgift deraf. Det er saaledes, at jeg har søgt at indbringe i Loven den Sætning, som hidtil er bleven anerkjendt af Regjeringen ved dens Bevillinger, at Assurance imod Brandskade og imod Dvægskade eller Sygdom blandt Kreaturerne fremdeles skalde være fri for Stempelafgift. Jeg har subsidiært troet, at det navnlig vilde være rigtigt at faae denne Bestemmelse gennemført med Hensyn til de gjensidige Forsikringselskaber. De have ikke blot det samme almeengavnligte Hensyn som enhver anden Forsikring; men jeg troer, at naar man vil betænke en saadan gjensidig Forsikrings egentlige Væsen, saa henhører den ikke under de rette Stempelobjecter, saaledes som § 1 i Loven skal fastades; jeg troer ikke, at der egentlig stiftes noget Contractsforhold ved en Forsikrings Tegning imellem de Assurerende, der gjensidig erstatte hverandre Skaden, og jeg troer, at der ikke findes noget Hensyn til at fortjene Noget ved en saadan Forsikring. Derimod kan der maaskee strides om, hvorvidt denne Slags Forsikringer skulle bestattes som Hazard-Contracter eller ikke, men saameget er vist, at de Assuranceelskaber, der ere de hyppigste her i Landet, gaae blot ud paa at tilveiebringe Omkostningerne ved Administrationen af deres Forretninger og paa at tilveiebringe den Erstatning, som vil være at udrede for den Skade, der forekommer i dem, det være sig ved Ildbrand eller Dvægsygdomme, og jeg troer ikke, at der findes en saadan Omsætning Sted, som efter de sædvanlige Forhold bestattes, saasom Contracter, der skal bringe den ene Part Fordeel og den anden Tab efter den almindelige Betragtningmaade. Hvad dernæst angaaer Spørgsmaalet om Lotterisedler efter § 56, da er det jo især deri, at der skal være fundet et brugbart Object for Beskatning, som skalde hjælpe

til at dække den Afgang af Intrader, som ellers vilde følge af Loven. Det erede Thing vil see af Betænkningen, at jeg i og for sig ikke har Noget imod, at Lotterisedler beskattes, kun troer jeg, at hvis der skal finde Beskatning Sted, maae ogsaa Classelotterisedler beskattes; vel er det saa, at Classelotteriet indbringer Statskassen en Indtægt, som ikke er ubetydelig, men deraf følger dog ikke, at Classelotterispillerne skulle være gunstigere stillede end andre Lotterispillere, som prøve deres Lykke i andre Lotterier, der ere tilladte af Staten, f. Ex. Barelotterier eller Lotteri om en Landeieendom osv. Det havde blot været mit Ønske, at naar denne § 56 skal vedtages, at den da kommer til at gjælde om alle mulige Lotterisedler, om saadanne Lotterisedler, hvor der findes et virkeligt Spil Sted, og som altsaa ikke er et Tillæg til en anden Forretning. Det er derfor, jeg har stillet mine Endringsforslag, men dersom Classelotterisedler skulle undtages fra Stempling, forekommer det mig besynderligt at ville paalægge de andre langt mindre omfattende Lotterier nogen Stempelafgift, og at der meget hellere burde tages en Afgift af deres Bevillinger, hvilken da burde indflyde i Statskassen.

Indenrigsministeren ad interim: Den erede Rigsdagsmand, der nu satte sig, anførte forskjellige Grunde for, at man ikke skulde nedsette den Stempelafgift, der erlægges af Panteobligationer. Han anførte deriblandt, at nu bliver det ved Skjødets Udstedelse paa-seet, at de tidligere Obligationer blive indfrieede eller ombyttede med nye, og at, naar dette efter Udkastet ikke længere skalde finde Sted, vilde de blive staaende i længere Tid, da der, naar Gieren af dem anseer Pantet for sikkert, ingen Anledning er for ham til at drage Om-sorg for, at de blive ombyttede; men jeg maa dog i den Henseende gjøre opmærksom paa, at det ikke alene er Gieren af Panteobligationen, hvis Interesse der her er Tale om, men ogsaa Skyldneren.